

Ἡ Ἱστορική καὶ Λαογραφική Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, πρωτοβουλία τῆς ὁποίας διωργανώθησαν αἱ ἐορταὶ τῆς συμπληρώσεως πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐνώσεως τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἔκρινε σκόπιμον ὅπως, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐκδώσῃ ἑκτακτον τόμον τοῦ Δελτίου τῆς «Θεσσαλικά Χρονικά» εἰς «Πανηγυρικὸν Λεύκωμα», εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συμπεριληφθῇ ἡ ὅλη πρόοδος καὶ κίνησις τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴα κατέβαλε ὑπερανθρώπους προσπάθειας, ἵνα δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἐν λόγῳ «Πανηγυρικὸν Λεύκωμα» ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτιώτερον τὸσον εἰς περιεχόμενον ὅσον καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως.

Ἡ Ἑταιρεία μὴ φεισθεῖσα δαπανῶν κατώρθωσε νὰ ὁλοκληρώσῃ τοὺς πόθους τῆς καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὸσον εἰς τὸ Θεσσαλικὸν κοινὸν ὅσον καὶ εἰς ὅλον τὸ Πανελλήνιον καὶ Παγκόσμιον διανοούμενον κόσμον τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἔργον.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴα πρὸς εὐχερεστέραν παρακολούθησιν τῆς προόδου καὶ τῆς ἐξελιξέως τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὰ πενήκοντα ἔτη τῆς Ἐλευθερίας, ἔκρινε σκόπιμον, ὅπως ταξινομήσῃ τὴν ὕλην μετὰ τῶν φωτογραφιῶν κατὰ Ἐπαρχίας συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὴν Ἐπαρχίαν Δομοκοῦ, καίτοι σήμερον αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀλλὰ εἰς τὴν Φθιώτιδα, καθόσον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς προσαρτήσεως ἀπηλευθερώθη καὶ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ἐπαρχίας Δομοκοῦ, ἀνῆκε δὲ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Ὡσαύτως ἐνόμισεν ὅτι καὶ ἡ Ἐπαρχία Ἐλασσῶνος, ὡς Θεσσαλικὴ Ἐπαρχία, θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ καταλάβῃ τὴν πρέπουσαν θέσιν τῆς εἰς τὸ «Πανηγυρικὸν Λεύκωμα», καίτοι αὕτη ἀπηλευθερώθη τριάκοντα ἔτη κατόπιν.

Ὅρθον δὲ ἐθεωρήθη ὅπως αἱ Θεσσαλικάι Ἐπαρχίαι καταλάβωσι τὴν σειρὰν ἐν τῷ «Πανηγυρικῷ Λευκώματι» κατ' ἀλφαθητικὴν αὐτῶν τάξιν.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴα, ἵνα φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς, ἀπετάθη πρὸς ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε δράσαντας ἐν Θεσσαλίᾳ, ἢτοι Ἀρχιερεῖς, Νομάρχας, Γερουσιαστές, Βουλευτάς, Δημάρχους, Πολιτευτάς, Προέδρους Κοινοτήτων, Προέδρους διαφόρων Σωματείων, Συλλόγων καὶ Ὁργανώσεων, Δημοσίους ὑπαλλήλους, Ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς σχόντας θύματα ἐν τοῖς διαφόροις πολέμοις, ὡς καὶ ἀγωνιστάς τῶν διαφόρων Ἐπαναστατικῶν ἐκδηλώσεων, καὶ τοὺς παρεκάλεσε ν' ἀποστείλωσι φωτογραφίας εἴτε προσώπων, εἴτε ἐκ διαφόρων Ἱστορικῶν γεγονότων, εἴτε μνημείων καὶ οὕτω ἐπιτευχθῇ πληρέστερον ἢ εἰς εἰκόνας περισυλλογὴ τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῆς Θεσσαλικῆς προόδου.

Ὅλοι αἱ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1935 ἀποσταλεῖσαι φωτογραφίαι μετὰ συντόμων βιογραφικῶν σημειώσεων θὰ παρελάσουν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ Λευκώματι εἰς τὴν οἰκείαν ἐκάστην θέσιν, ἐὰν δὲ παρὰλειψίς τις παρατηρηθῇ, τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς ἐκείνους πού δὲν εἶχον τὴν πρόνοιαν ν' ἀποστείλωσι τὰ αἰτηθέντα, καίτοι ἐπανειλημμένως παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς παρεκλήθησαν διὰ διαφόρων ἐκκλήσεων καὶ ἐγκυκλίων καὶ διὰ δημοσιευμάτων ἐν τῷ Θεσσαλικῷ καὶ Ἀθηναϊκῷ τύπῳ.

Ἡ Ἱστορική αὕτη ἔκδοσις, νομίζομεν ὅτι θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος καὶ θέλει μείνῃ ὡς τηλαυγὴς φάρος ἐν τῇ Ἱστορικῇ ἐξελίξει τῆς φιλιότητος μας Πατρίδος Θεσσαλίας.

Οἱ δὲ ἀπόγονοι ἡμῶν, οἵτινες θὰ κληθοῦν νὰ ἐορτάσουν τὴν ἐκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας, θὰ ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἔργον ὧν μας, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κανεῖς σχεδὸν ἐκ τῶν σχόντων τὴν πρωτοβουλίαν δὲν θὰ εὕρισκεται ἐν τῇ ζωῇ, ἃς καταβάλλωσι δὲ μεγαλυτέρας προσπάθειας ἵνα καὶ αὐτοὶ ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ χρόνος δὲν ἀφανίζει τὰ ἰδανικά ἐκάστης φυλῆς καὶ ὅτι μνήμονες τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἀγώνων τῶν προπατόρων μας ἀποτίουν καὶ αὐτοὶ τὸν ὀφειλόμενον πρὸς Αὐτοὺς φόρον εὐγνωμοσύνης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Κ. ΒΑΜΒΑΚΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΟΥ ΕΚ 13.500 ΔΡΑΧ. ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ
ΕΠΑΘΛΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
"ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ,,

Ἡ Β' τάξις προτείνει ὅπως ἀπονεμηθῇ τὸ ἔπαθλον
τοῦτο εἰς τὸ περιοδικὸν «Θεσσαλικά Χρονικά», Δελτίον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας
τῶν Θεσσαλῶν.

Τοῦ Δελτίου τούτου ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἐκδοθέντας
δύο πρώτους τόμους, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον καὶ
εἰς λόγον ποσοῦ καὶ εἰς λόγον ποιοῦ εἶναι ἀξιόλογον.
Ἀποτελεῖται ἐκ πραγματειῶν Λαογραφικῶν καὶ Ἱστο-
ρικῶν, ἐξ ὧν αἱ τελευταῖαι ἄπτονται ὅλων σχεδὸν τῶν
περιόδων τῆς Θεσσαλικῆς Ἱστορίας, ἰδίᾳ δὲ τῆς Ἱστο-
ρίας τοῦ Ἀγῶνος καὶ τῆς εἰς αὐτὸν συμβολῆς τῶν Θεσ-
σαλῶν, ὅπου παρέχονται νέαι καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι
εἰδήσεις μεθοδικῶς ἐκτιθέμεναι. Τὸ περιεχόμενον τῶν
δύο πρώτων τόμων τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν» δει-
κνύει τὸν καλὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐχάραξεν ἡ ἄρτι-
σύστατος Θεσσαλικὴ Ἑταιρεία καὶ τὰς ἀγαθὰς προσ-
δοκίας, τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ στηρίξῃ εἰς αὐτὴν ἡ
ἔρευνα τῆς πατρίου ἱστορίας. Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν δὲ τῆς
Ἑταιρείας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτῆς σκοποῦ ἀποβλέ-
πουσα κυρίως ἡ Β' τάξις προτείνει τὴν ἐπιβράβευσιν
τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτῆς Δελτίου διὰ τοῦ ἔπαθλου τῆς
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἀκαδημία ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τῆς Β' τά-
ξεως καὶ ἀπονέμει τὸ βραβεῖον εἰς τὸ Περιοδικὸν «Θεσ-
σαλικά Χρονικά».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαρτίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΝ Ἐν Αῤῥῆναιῳ Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἑταιρείαν τῶν Νεοελλῶν
ἀπὸ τοῦ βραβείου Ἑρασιμῆος Αῤῥηνῶν

ΕΒΡΑΒΕΥΣΕΝ

ἔδωκε τῇ ἐκδόσει τῆς ἑξατηριῶδος Νεοελληνικῶν Χρονικῶν
ΑΝΕΙΠΕ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ Τῇ Ὀλῡαρτίῳ ΜΗΝΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ
ΕΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ Ἑρῑανιστοῦ Ἑρῑτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμῶσα τὸ ἔργον
τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας
τῶν Θεσσαλῶν ἀπένειμε τὴν 25ην Μαρτίου
1933 εἰς τὸ ἐκδιδόμενον Δελτίον αὐτῆς

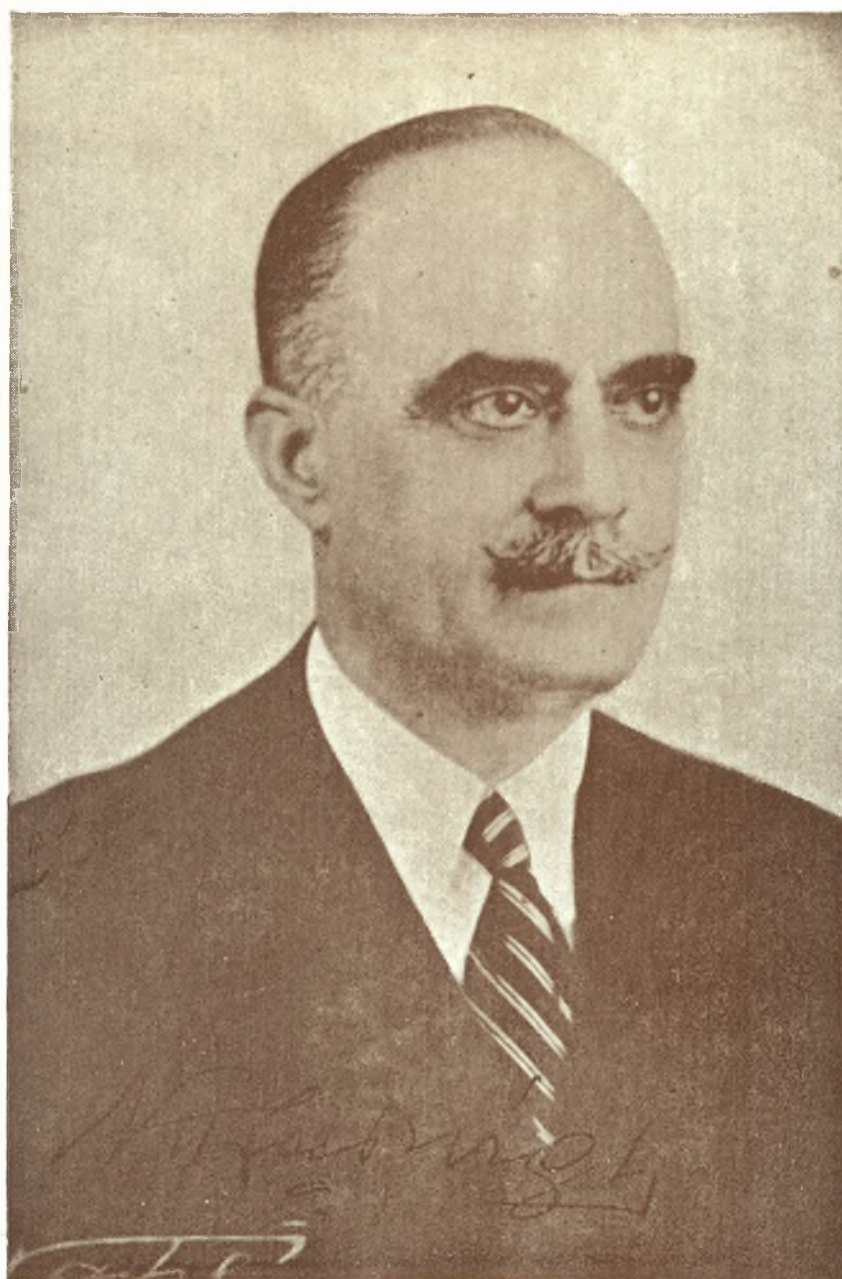
«Θεσσαλικὰ Χρονικὰ»

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

† ΦΩΤΙΟΣ Ο Β΄
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΓΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΟΣ ΤΩ 1874, ΕΣΠΟΥΔΑΣΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΜΟΝΑΧΩ. ΤΩ 1924 ΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΗ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, ΤΩ ΔΕ 1925 ΔΕΡΚΩΝ. ΤΗΝ 7 ΟΚΤΩ-
ΒΡΙΟΥ 1929 ΕΞΕΛΕΓΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ. ΑΠΕ-
ΒΙΩΣΕ ΚΑΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ 1935. ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ-
ΤΟΣ ΟΠΕΡ ΕΔΕΙΞΕ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

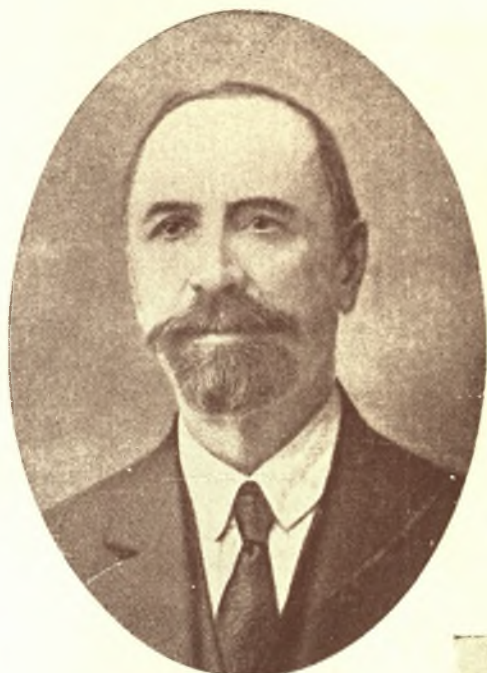
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

ΕΚ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. ΑΝΗΛΘΕΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΒΑΘΜΙΔΑΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ. ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1922 ΚΑΙ ΗΔΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ ΑΝΕΚΗΡΥΞΕ ΤΟΥΤΟΝ ΑΞΙΟΝ ΑΥΤΗΣ. ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΣΕΜΝΥΝΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΝΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΗΝ ΤΩΝ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΡΓΑΣΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΟ-
ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΟΙ ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας. Μεταβάς εἰς Γερμανίαν ἐσπούδασε παιδαγωγικά ἐπὶ τριετίαν. Διευθυντὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Σχολῆς, Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ μέλος τῆς Ἑφορείας. Ἀπέθανεν ἐν Βιέννῃ τὸν Μάϊον τοῦ 1929.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΔΑΛΛΑΣ

Ἐξ Ἀγιάς τῆς Θεσσαλίας, νομομαθὴς ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐξασκήσας ἐπὶ ἔτη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐπιτυχῶς, ἐξελέγη Βουλευτὴς καὶ διετέλεσε Νομάρχης. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας διετέλεσε μέλος τῆς Ἑφορείας, τῶν Δ. Συμβουλίων καὶ διαφόρων τμημάτων αὐτῆς, παρὰσχῶν πολυτίμους ὑπηρεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας, ἐκ πατρὸς καταγομένου ἐκ Προμυρίου τοῦ Πηλίου. Δημοσιογράφος ἐκ τῶν ἀρίστων ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλεγχῃ βουλευτὴς καὶ διετέλε-

σεν Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ Κυβερνήσεως Κωνσταντοπούλου. Τῷ ἔτει 1928 ἐξελέγη Γερουσιαστὴς ἀριστίνδην. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ μέλος τῆς Ἑφορείας. Ἀπέθανε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1929.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Ἐξελέγη πλειστάκις Βουλευτὴς, ἐ χρημάτισε Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Πρόεδρος τῆς Λέσχης Φιλελευθέρων. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ μέλος τῆς Ἑφορείας καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΠΟΤΟΣ

Ἐκ Πορταριάς τοῦ Πηλίου. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Γερμανίας ἐν Βόλῳ τιμηθεὶς διὰ πλείστων παρασῆμων. Βαθὺς ἐρευνητὴς τῆς Θεσσαλικῆς ἱστορίας. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας, μέλος τῆς Ἑφορείας. Ἐ χρημάτισε Πρόεδρος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ μέλος τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δελτίου μας.

ΕΛΕΝΗ LANGA RASCANO

ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Θυγάτηρ τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Γ. Τσαπάλου τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Τσαπαλαίων τῶν Ἀγράφων, οἵτινες πολλαπλῶς ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑταιρείας ἐκτιμῶσα τὰς ὑπερόχους ὑπηρεσίας, ἃς προσέφεραν ὑπὲρ τῆς Θεσσαλικῆς πατρίδος οἱ πρόγονοι τῆς Ἑριτίμου Κυρίας Rascano, ἀνεκήρυξεν Αὐτὴν Ἐπίτιμον Μέλος τῆς Ἑταιρείας.

30 Ιανουαρίου 1933 : Μετά την τέλεσιν ἐπιμνημοσύνου δεή-
σεως εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση οἱ ἐπί-
σημοι καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας μετέβησαν ἐν σώματι καὶ
κατέθεσαν δάφνινον στέφανον εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

30 Ιανουαρίου 1933 : Γενικὴ ἄποψις κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ
δαφνίνου στεφάνου εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην, ἐκ μέρους
τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν,
ὕπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λαρίσης κυρίου Ἀδαμαντίου Νικολαΐδου.

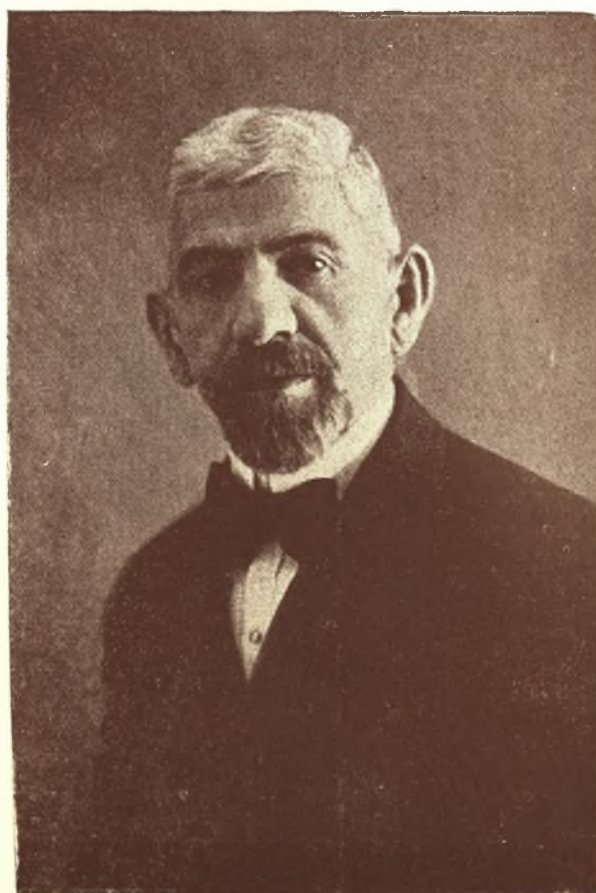

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ἐκ Προυσοῦ τῆς Εὐρυτανίας. Νεώτατος ἐγκατεστάθη εἰς Τρίκαλα. Καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν ἀνῆλθεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιστρατήγου. Πολιτευθεὶς ἔγινεν ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος. Ἐ χρημάτισεν Ὑπουργός, Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως καὶ Πρωθυπουργός. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1935 ἤσκησε καὶ καθήκοντα Ἀντιβασιλέως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'. Ὡς πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος συνέτεινε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Θεσσαλικῶν Ἑορτῶν. Ἀπέθανεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδιάς τὴν 31 Ἰαν. 1936 ἀφήσας δυσαναπλήρωτον κενὸν ἐν τῇ πολιτ. καὶ στρατιωτ. ζωῇ τῆς Χώρας.

Κ Ε Ν Τ Ρ Ι Κ Η

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Ἐκ Καρδίτης τῆς Θεσσαλίας, τῆς ἱστορικῆς Οἰκογενείας Ἀλεξανδρίδων, οἵτινες ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσε βουλευτὴς, γερουσιαστὴς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας. Ἐκ τῶν ἀρίστων νομομαθῶν, ἤσκησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Εἰσελθὼν ἀκολούθως εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐνθα ἀφῆκεν ἀγαθὰ ἀναμνήσεις, ἀπεχώρησεν ἐκ τοῦ κλάδου ὡς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν. Ὡς μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ, καθὼς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διαφόρων ἄλλων τμημάτων τῆς Ἑταιρείας, προσέφερε διὰ τοῦ κύρους του σημαντικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόδον τῆς Ἑταιρείας.

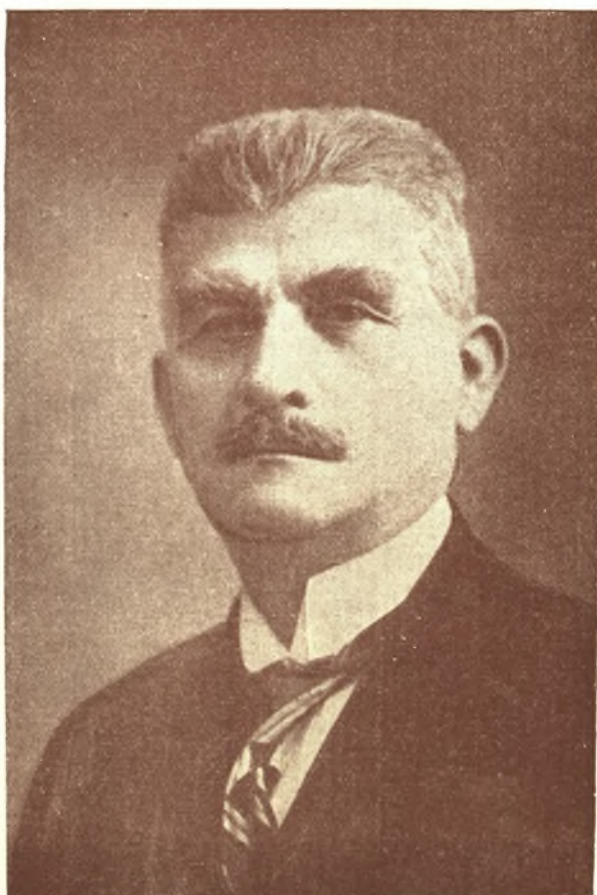
ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

Ἐκ Στυλίδος, νέος ἐγκατεστάθη εἰς Καρδίτσαν. Διακεκριμένος νομομαθής, ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς διαδεχθεὶς τὸν ἀείμνηστον Τερτίπην. Ἐ χρημάτισεν Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας (1928) καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ Κυβερνήσεως Τσαλδάρη (1932 - 1934). Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος καὶ διαφόρων ἄλλων Τμημάτων. Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἑορτῶν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸν ἀκραιφνῆ ἐνθουσιασμόν του, ὅπως καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ Λευκώματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδικήν του θερμὴν ἐνθάρρυνσιν.

Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Πατρῶν, ἐγκατασταθεὶς εἰς Λάρισαν κατέλαθεν ἐν τῇ κοινῇ αὐτῆς ἐξέχουσαν θέσιν. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάβου. Ἐ χρημάτισε Διευθυντὴς τῶν ἐν Τρικκάλοις, Πύργῳ, Αἰγίῳ καὶ Θεσσαλονίκῃ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Κρήτης καὶ πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων. Βαθὺς μελετητὴς τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ πολιτικὸς σῶφρων κατέκτησε τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὄλων. Πρόεδρος νῦν τῆς Ἑταιρείας καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ. Δεικνύει ἐνθερμον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μακρυκώμης τῆς Φθιώτιδος. Μετέσχε τῶν πολέμων ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ Ἱππικοῦ, ὡς Ἐπιτελάρχης τῶν Μεραρχιῶν Ἀρχιπελάγους καὶ Κρήτης καὶ τοῦ Σώματος Στρατοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς Ἐπιτελάρχης τοῦ Βορείου Συγκροτήματος Μεραρχιῶν, ὡς Διοικητὴς τῆς Ταξιαρχίας Ἱππικοῦ καὶ ὡς Ἐπιτελάρχης τῶν Γ' καὶ Δ' Σωμάτων Στρατοῦ. Ὑπηρετήσεν ὡς Ὑπαρχηγὸς καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ ὡς καθηγητὴς ἐν τῇ Ἀν. Σχολῇ Πολέμου καὶ ἐν ταῖς Σχολαῖς Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτελεστικῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕ-

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΤΖΑΡΤΖΑΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάθῳ τῷ 1873. Ἐγγράφει εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀνηγορεύθη μετὰ τὸ πέρασ τῶν πανεπιστημιακῶν τοῦ σπουδῶν διδάκτωρ τῆς φιλολογίας μὲ τὸν βαθμὸν Ἀριστα. Ἐ χρημάτισε Ἑλληνοδιδάσκαλος, Σχολάρχης, καθηγητὴς Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Σχολείων, Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος. Συγγραφεὺς διαφόρων ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν, γλωσσικῶν, λαογραφικῶν καὶ διδακτικῶν βιβλίων. Πρόεδρος τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν». Ἐ χρημάτισε μέλος τοῦ πρώτου Διοικητ. Συμβουλίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκ τοῦ χωρίου Χωταίνης τῆς ἐπαρχίας Καρδίσης. Ἐγγράφει μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν τοῦ σπουδῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον ἐσπούδασεν ἐν αὐτῷ φιλολογίαν, ἀνεδείχθη δὲ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαίδευσως. Διετέλεσε Γυμνασιάρχης, νῦν δὲ διευθυντὴς τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων παρὰ τὸ Μαράσλειον. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς καὶ συνεργάτης εἰς τὸ Δελτίον «Θεσσαλικά Χρονικά» καὶ μέλος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος.

ΚΩΝΣΤ. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Καλαμπάκας. Ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ πατρίδι του καὶ Τρικκάλοις καὶ εἴτα τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον. Διευθυντὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθετήθη, ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ὀργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ιδέας πρὸς τέλει τῶν ἑορτῶν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Θεσσαλίας καὶ ἀπετέλεσε μέλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΚΗΣ

Ἐκ Κρανιάς τῆς ἐπαρχίας Καλαμπάκας. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Μετασχὼν εἰς διαγωνισμὸν καὶ ἐπιτυχὼν εἰς αὐτὸν ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς Εὐρώπην καὶ μετεξεπαιδεύθη ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐπὶ τριετίαν. Συγγραφεὺς πραγματειῶν γλωσσικῶν καὶ παιδαγωγικῶν. Καθηγητὴς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τῆς Προτύπου Σχολῆς τοῦ Βαρβακείου Λυκείου. Μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καθὼς καὶ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς.

ΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Νεμπεγλέρ τῆς Λαρίσης. Μετὰ τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, λαθὼν δὲ τὸ πτυχίον ἀπέβη διακεκριμένος λειτουργὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐχρημάτισε Γυμνασιάρχης ἐν γυμνασίοις τῆς Μακεδονίας καὶ Λαρίσης καὶ Καλλιθέας τῆς Ἀττικῆς. Ἦδη διευθύνει τὴν ἐν Νέα Σμύρνῃ Εὐαγγελικὴν Σχολὴν. Γνώστης τῆς Θεσσαλικῆς Ἱστορίας καὶ ἄριστος χειριστὴς τοῦ λόγου. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλ. τῆς Ἑταιρείας, τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος.

ΙΑΣΩΝ ΔΑΛΛΑΣ

Υἱὸς τοῦ ἐξ Ἀγιάς νομομαθοῦς Μιλτιάδου Δάλλα. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἐγγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ σπουδάσας τὴν νομικὴν ἐπιστήμην ἠξιώθη πτυχίου τῆς νομικῆς με ἐπίζηλον βαθμόν. Ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Ἐθῇναις. Ἐνθουσιώδης καὶ ρέκτης νέος, διὰ δὲ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του συγκεντροῖ τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὄλων τῶν γνωριζόντων αὐτόν. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Μεταθὰς εἰς Ἀμερικὴν κατῴρθωσε διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας του νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλην περιουσίαν. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ἐπεδόθη εἰς κοινωφελῆ ἔργα, ὧν σπουδαιότερον εἶναι τὸ Πολυμέρειον δάνειον ἐκ δραχμῶν τριάκοντα ἑκατ. πρὸς τὸ Ταμείον Ὀδοποιΐας Πηλίου, διὰ τοῦ ὁποίου κατῴρθωθῇ νὰ συνδεθῶσι τὰ χωρία δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν. Πρωτοπόρος καὶ εἰς ἄλλους ἀγαθοεργούς σκοπούς. Συνδυάζει μὲ τὴν εὐθύτητα τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ φιλάνθρωπον πνεῦμα. Διετέλεσε μέλος τῶν Δ. Συμβουλίων τῆς Ἑταιρείας καὶ ὑπεστήριξεν αὐτὴν εἰς τὰ πρῶτα τῆς βήματα διὰ τῶν δωρεῶν του, συντελέσας οὕτω εἰς τὴν ἑκδοσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρείας «Θεσσαλικά Χρονικά».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΜΒΕΤΣΟΣ

Ἐκ Τρικκάλων, ἔγκριτος νομομαθής, σπουδᾶσας ἐν Γερμανίᾳ. Ἐχρημάτισεν ἀλληλοδιαδόχως ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος καὶ Νομικὸς Σύμβουλος πολλῶν μεγάλων Ἑταιρειῶν κλπ. Ἐχρημάτισε Νομάρχης Φλωρίνης τὸ ἔτος 1915 - 1916. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ ὑπαρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ νομοῦ Τρικκάλων τῷ 1932 καὶ 1936. Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν διοικητικῶν κωδίκων, συνέγραψε μέγαν ἀριθμὸν πραγματειῶν ἐπιστημονικῶν. Μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ διαφόρων τμημάτων τῆς Ἑταιρείας παρασχὼν διὰ τοῦ κύρους του πολυτίμους ἐκδουλεύσεις.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ἐκ τοῦ χωρίου Ἅγιος Λαυρέντιος τοῦ Πηλίου. Ἐπιδοθεὶς ἀπὸ νεανικῆς ἡλικίας εἰς τὸ Ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ ἱδρύσεν διαφόρους Ἑταιρείας καὶ κατῴρθωσε διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας του καὶ τῆς τιμιότητός του νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν. Συνεταιρισθεὶς μετὰ τῆς μεγάλης Ἑταιρείας Γιαννουκάκη - Πρωτόπαπα προήγαγε τὴν Ἑταιρείαν τὰ μέγιστα. Δημιουργικῆς ἱκανότητος ἔμπορος εἶχεν ὡς στοιχεῖον τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἐξελίξεως τὴν ἄκραν ἐντιμότητα, ἐμφανῆ δὲ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος. Ἀνὴρ ἀγαθός, πρωτοστατεῖ εἰς πᾶσαν ἀγαθοεργὸν κίνησιν. Διὰ δωρεᾶς του πρὸς τὴν Ἑταιρείαν κατέστη δυνατὴ ἡ ἑκδοσις τοῦ Δ' τόμου τοῦ Δελτίου τῆς «Θεσσαλικά Χρονικά». Μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τῷ 1886. Εἶτα μετέβη εἰς Παρισίους δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς εἰδίκευσίν του εἰς τὴν Ἀστρονομίαν. Ἐσπούδαξε τὴν Ἀστρονομίαν εἰς διάφορα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ εἰργάσθη εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῆς Nice καὶ ἐν τῷ Λονδινεῖῳ Ἀστρονομικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Lockyer. Τῷ 1890 διωρίσθη Διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας καὶ Γεωδαισίας ἐν τῇ Στρ. Σχολῇ Εὐελπίδων καὶ καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Διωρίσθη Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Τῷ 1933 Γεν. Γραμματεὺς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ εἶτα πρόεδρος αὐτῆς εἰσηγήθη τὴν βράβευσιν τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρ. «Θεσ. Χρονικά».

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐγεννήθη ἐν Μάντσεστερ τῷ 1865. Διεκρίθη εἰς τὸν δικαστ. κλάδον καὶ ὡς δικηγόρος. Βουλευτὴς ἐξελέγη τὸ πρῶτον τῷ 1910. Ὑπῆρξεν εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος κοινοβουλ. Ἐπιτροπῆς τοῦ 1911 καὶ ὠργάνωσε τὴν Ἑλλ. Διοίκησιν ἐν Μακεδονίᾳ. Διετέλεσεν ὕπουργός τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως. Συσταθέντος τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν προεδρίαν. Ἐγένετο Ἀκαδημαϊκὸς καὶ διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπὶ τῆς προεδρίας του τῷ 1933 τὸ Δελτίον τῆς Ἑταιρείας «Θεσ. Χρονικά» ἔτυχε τοῦ βραβείου τῆς Ἀκαδημίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1883. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ εἶτα ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἀρχαιολογίαν. Ἐγένετο ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τὸ ἔτος 1910. Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1926. Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὸ ἔτος 1928. Μέλος ἀντεπιστέλλον τῆς Ἀκαδημίας ἐπιγραφῶν καὶ φιλολογίας τῶν Παρισίων, τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βιέννης. Μέλος ἐξωτερικὸν τακτικὸν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βουδαπέστης. Ἐπίτιμον μέλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Βασιγκτόνος καὶ τῆς Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν τοῦ Λονδίνου. Τυγχάνει Γεν. Γραμ. τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας καὶ λόγῳ τῆς ιδιότητός του ἐξυπηρέτησε κατὰ πολὺ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

Υπουργός των Ίσωτερικών, ἐκ Λαρίσης καταγόμενος. Ἀμα τῇ ἀναλήψει τῶν ὑπουργικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, κατιδὼν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὑπὸ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν συντελουμένου ἔργου, ἐπανεφέν ἐν ἰσχύϊ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον περὶ ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς Θεσσαλίας πρὸς τὴν

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων νομικῶν, σπουδάζων εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἦγωνίσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων Ι. Μεταξᾶ. Νῦν διευθύνει τὸ Ὑφυπουργεῖον τῶν Τ. Τ. Ι., διαπνεόμενος ἀπὸ τὰς εἰλικρινεστέραις διαθέσεως διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κλάδου τούτου. Ἀμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ἐνδιεφέρθη μετὰ πολλοῦ ζήλου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς τριεσάτικῆς ὑπηρεσίας ἐν Θεσσαλίᾳ, πρὸς τὴν ὅποian τρέφει ἐξαιρετικὴν ἀγάπην.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

Ἐκ τῶν διακεκριμένων δημοσιογράφων τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Ἦγωνίσθη ὡς Διευθυντὴς τῆς «Πολιτείας» διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὑγιᾶν κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων. Ἡ μεταπολίτευσις τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 εἶδεν αὐτὸν παρὰ τὸ πλεῖστον τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ. Ἀνέλαθε τὸ Ὑφυπουργεῖον Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, τὸ ὅποion διευθύνει μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἐνίσχυσε καὶ οὕτως τὴν Ἑταιρείαν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος τόμου, διὸ ἀνεκηρύχθη παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως Ἐπίτιμον Μέλος τιμῆς ἔνεκεν.

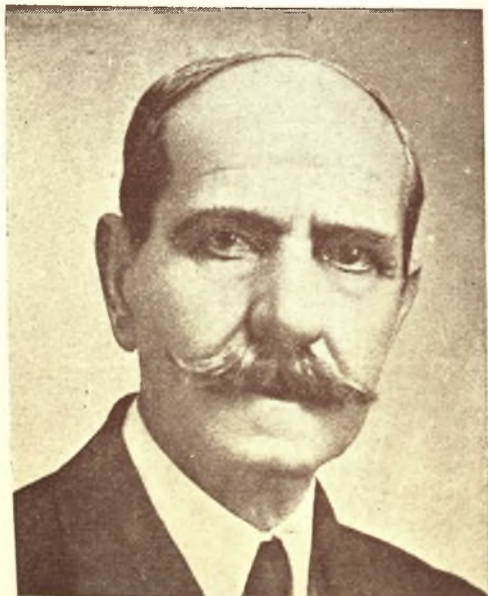
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Υπουργός τῆς Γεωργίας, ἀναλαβὼν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, κριθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ ὡς ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἣν ἔχει τὸ σοβαρώτατον Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Οὗτος ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν ὑπουργικῶν του καθηκόντων ἐνδιεφέρθη τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπανειλημένως ἐπεσκέφθη τὴν Θεσσαλίαν, ἵνα ἀντιληφθῇ αὐτοπροσώπως τὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας καὶ δυνθῇ νὰ προαγάγῃ ταύτην.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΜΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διετέλεσεν Ὑπουργός τῆς Παιδείας ἐπὶ Κυβερνήσεως Δεμερτζή καὶ εἶτα ἐπὶ Κυβερνήσεως Μεταξᾶ μέχρι τοῦ τέλους περίπου τοῦ 1938. Ὡς Ὑπουργός τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν καὶ ἐνίσχυσε τοῦτο ποικιλοτρόπως, καὶ ἠθικῶς καὶ ὀλικῶς, χάρις δὲ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην καταρθώθη ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ παρόντος ἑκτάκτου τόμου τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν». Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Ἐπίτιμον Μέλος, τιμῆς ἔνεκεν.

Ἑταιρείαν. Ἐνισχύσας οὕτω τὸ δύσκολον ἔργον τῆς Ἑταιρείας, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος ἔργου. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν ἐκτιμῶσα τὰς ἐκδουλεύσεις ταύτας ἀνεκήρυξεν αὐτόν, τιμῆς ἔνεκεν, ἐπίτιμον Μέλος τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 15ης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1938.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ

Έγεννήθη εν Λευκάδι τῷ 1855. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἤσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Λευκάδι ἐπὶ τινὰ ἔτη, ἔπειτα ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας. Ἐκδούς ποικίλας νομικὰς μελέτας, διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρέμεινε τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1895, ὅτε ἐξελέγη

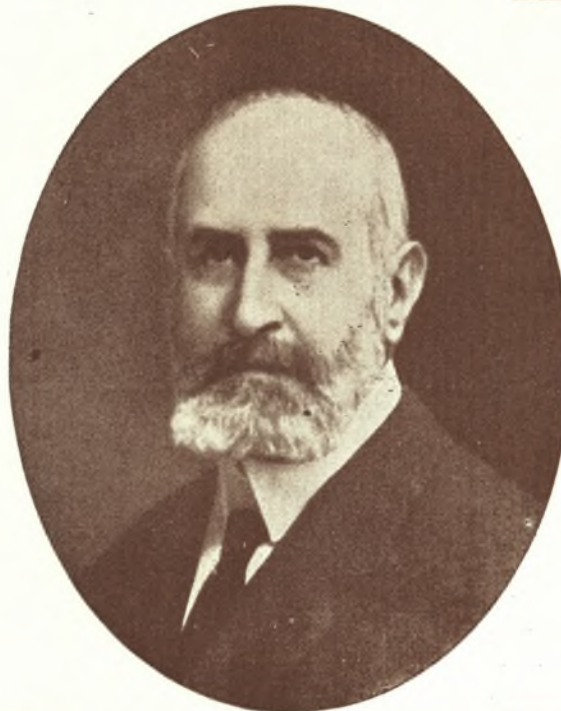

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῳ τῷ 1882. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας εἰς Παρίσιους καὶ Λονδίνον. Ἐξελέγη βουλευτὴς Ρεθύμνου εἰς τὴν Κρητικὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τῷ 1925 ἐξελέγη Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τῷ 1928 διωρίσθη Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῷ 1931 ἐξελέγη Διοικητὴς αὐτῆς. Ἐνίσχυσε ποικιλοτρόπως τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων οἰκονομολόγων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀπὸ ἐτῶν τυγχάνει Διοικητὴς τοῦ μεγαλειτέρου Ἐθνικοῦ πιστωτικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Κράτους, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀντεπροσάπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς πλείστα οἰκονομολογικὰ συνέδρια ἐν Εὐρώπῃ. Ἐπέδειξε μεγάλον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἑκδοσὶν τοῦ παρόντος Πανηγυρικοῦ Λευκάματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν» καὶ ἐνίσχυσεν οἰκονομικῶς τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Ἐταιρείας μας.

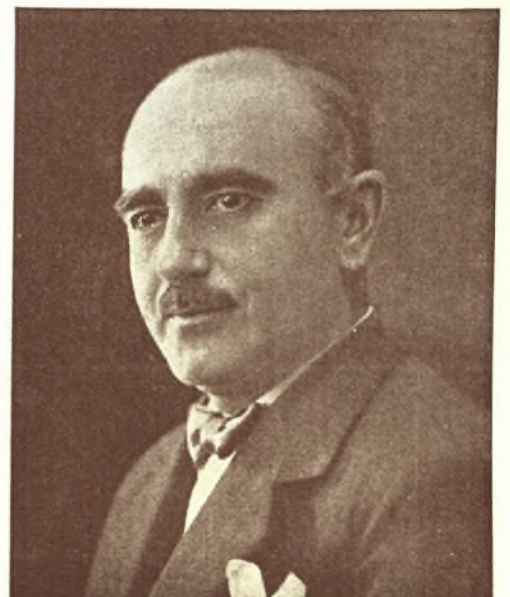
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

Ἐσπούδασε νομικὰ καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ. Τῷ 1872 εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ ἀλματωδῶς ἀνῆλθε μέχρι τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς τῷ 1899. Ἰδρυτὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀνατολῆς καὶ Κρήτης, Ὑφηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου, ἐγένετο τῷ 1896 τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Διετέλεσε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρόεδρος τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας. Ἀπέθανε τῷ 1920.

Ὑποδιοικητὴς αὐτῆς. Διετέλεσε Γεν. Γραμματεὺς καὶ Πρόεδρος τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας. Τῷ 1911 ἐξελέγη Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῷ 1910 ἐξελέγη πληρεξούσιος Λευκάδος. Συνέγραψε πλείστα οἰκονομολογικὰ συγγράμματα. Τῷ 1914 ἐπνίγη παρὰ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἀνατραπέσις τῆς θαλαμηγοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέβαιναν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κυπαρισσίᾳ τῷ 1886. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἠκολούθησε τὸν οἰκονομικὸν κλάδον ἀπὸ τοῦ 1904, προσχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Συνέγραψε πλείστα οἰκονομολογικὰ ἔργα. Ἀπεστάλη πρὸς ὁργανῶσιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν Μακεδονίας, Θράκης καὶ νήσων τοῦ Αἰγαίου. Τῷ 1935 ἀνετέθη αὐτῷ ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας ἐνισχύσας αὐτὸ ποικιλοτρόπως.

Ἡ Ἱστορική καὶ Λαογραφική Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ διοργανώσῃ ἑορτὰς ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1935, ἵνα οἱ Θεσσαλοὶ ἀποτίσουν τὸν ὀφειλόμενον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς Ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν, ἐθυσιάσθησαν καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας, τὴν ὁποίαν σήμερον ὅλοι ἀπολαμβάνομεν. Τὸ Κράτος συμμετέσχεν εἰς τὰς Ἐθνικὰς ἑορτὰς τῆς Θεσσαλίας διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς τότε Κυβερνήσεως ἀειμνήστου Γ. Κονδύλη, ὅστις ἐτύγχανε καὶ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ, καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γεωργίου Καρτάλη. Αἱ ἑορταὶ ἤρχισαν ἐν Λαρίῳ τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1935 μετὰ μέγαλον ἐνθουσιασμόν καὶ μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐπισήμων καὶ τὴν τελεσθεῖσαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀχιλλεῖος δοξολογίαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης — Πλαταμῶνος κ. Δωροθέου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Γεώργιος Κονδύλης ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ἐθνικὸν λόγον ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου «Πανελλήνιον» ἐν μέσῳ ἀπειραρίθμου πλήθους: Σ. Κ. Β.

«Συγκεντρωθέντες σήμερον ἐνταῦθα ὅπως ἀναπέμψωμεν εὐχαριστίας εἰς τὸν Ὑψιστον διὰ τὴν πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τοῦ Σουλτανικοῦ ζυγοῦ, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ στρέψωμεν εὐγνώμονα τὴν σκέψιν ἡμῶν πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τμήματος τούτου τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον εὐλαβῆς καὶ εὐγνώμων ἡ διάνοια ἡμῶν ἄς στραφῇ πρὸς τὸν ἀείμνηστον Γουλιέλμον Γλάδστωνα, τὸν Ἀγγλον Πρωθυπουργὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὸν ἔνθεον φιλελληνισμόν τοῦ ὁποῖου ὀφείλεται ἡ κατανίκησις τῆς ἐπιμόνου ἀντιστάσεως τῆς Σουλτανικῆς Τουρκίας εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας.

Δευτερευόντως ἡ σκέψις μας ὀφείλει νὰ στραφῇ εὐγνώμων πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἀλέξανδρον Κουμουνδοῦρον, τὸν πατριωτικώτατον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἐλευθέρας Πατρίδος, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τῶν δημαγωγικῶν φωνασκιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατώρθωσε νὰ ἐμμείνῃ σταθερῶς ἐντὸς τῆς ὕφισταμένης πραγματικότητος, πραγματοποιήσας ὅ,τι ἦτο τότε πραγματοποιήσιμον ἐκ τῆς προγονικῆς κληρονομίας καὶ ἀναβαλὼν τὰς μεγαλειτέρας ἐπιδιώξεις δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Καὶ κατὰ τρίτον λόγον θὰ στρέψωμεν τὴν εὐγνώμονα ἀνάμνησιν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐνδόξους πολεμιστάς, τοὺς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς Θεσσαλικῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀρχηγοὺς Χριστόδουλον Χατζηπέτρον, Δημήτριον Τερτίπην, Ἰωάννην Καρτάλην, Κωνσταντῖνον Ἰσχύμαχον, Ζήσιμον Μπασδέκην, τὸν λοχίαν Λάϊον, Σπύρον Μερκούρη ἀπὸ τῆς Καλαμπάκας μέχρι τῆς Ματαράγκας καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῆς ὥραιας Μακρυνίτσας τοῦ Πηλίου.

Ἡγωνίσθησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς Θεσσαλικῆς γῆς, ὑπὲρ τῆς γῆς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐν μὲν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρξε τὸ λίκνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, κατὰ δὲ τὴν πρὸ αἰῶνος ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον κίνητρον πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐλευθερίας.

Τῇ ἀληθείᾳ ἡ Θεσσαλία, τὰ ὄρη καὶ οἱ ποταμοὶ της, αἱ πεδιάδες της καὶ αἱ κλειώρειαι της εὐρίσκονται συνδεδεμένα ἀρρήκτως μετὰ τὰς ἱερωτέρας καὶ εὐγενεστέρας παραδόσεις τοῦ Ἑθνους. Ὁ Ὁ-

λυμπος, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀκτινοβολεῖ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ὑπῆρξεν ἡ λατρευομένη κατοικία τῶν θεῶν. Ἡ Ἰωλκός, ἡ πατρίς τοῦ Ἰάσονος, ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς μυθικῆς ὑπερποντίου ἐκστρατείας τῶν Ἀργοναυτῶν. Τὸ Πήλιον ἦτο τὸ ὄρος τῶν θείων τελετῶν, ὅπου ἔλαβον χώραν οἱ πολυῦμνητοι γάμοι τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Νηρηίδος Θέτιδος, ἐξ ὧν ἐγεννήθη ὁ Ἀχιλλεύς, τὸ ἰδεῶδες πρότυπον ἥρωος ὅλων τῶν λαῶν καὶ ὅλων τῶν αἰώνων. Ἀπὸ τὴν Φθίαν, παρὰ τὸν Ἀπιδανὸν ποταμόν, ἐξεκίνησεν ὁ Θυμολέων Θεσσαλικὸς ἥρωας διὰ τὴν πολυῦμνητον ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Τροίας.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ προϊστορικὴ ἐποχὴ, ὅπου τὰ γεγονότα εἶναι συμπεπλεγμένα μὲ τοὺς μύθους καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἐμφανίζει τὴν Θεσσαλίαν περικλεῇ μητέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἱστορικοὶ χρόνοι, κατὰ τοὺς ὁποίους πρωταγωνιστοῦν αἱ νότιαι πολιτεῖαι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, μᾶς παρουσιάζουν τὴν Θεσσαλίαν ὠργανωμένην, πολιτισμένην καὶ ἰσχυράν. Ἄν ἕνεκα τοῦ πεδινοῦ ἐδάφους τῆς δὲν ἡδυνήθη ν' ἀντισταθῇ κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Ξέρξου, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5ου αἰῶνος π. Χ. μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν Τεμπῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, συμμετέσχεν ὅμως βραδύτερον δι' ἀξιολόγου μέρους τοῦ στρατοῦ τῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἀσυγκρίτου ἵππικοῦ τῆς εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Αὐτὸς ὁ περίφημος πολεμικὸς ἵππος τοῦ νεαροῦ κατακτητοῦ, ὁ Βουκεφάλας, Φαρσάλιος ἦτο.

Καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὑπέκυψε μὲ τὴν σειρὰν τοῦ εἰς τὸν ξενικὸν ζυγόν, ἡ Θεσσαλία διετήρησε διὰ τῶν ἀρματωλῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀνυπόστολον τὴν σημαίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οἱ Θεσσαλοὶ ἥρωες, ὁ Παπαθύμνιος Βλαχάθας, ὁ Γεωργάκης Ὀλύμπιος, ὁ Κατσαντώνης, ὁ Ζήσιμος Μπασδέκης, ὁ λοχίας Λάϊος, διηυλάκωνον τὸ Ἑλληνικὸν στερέωμα μὲ τὰ κατορθώματά των ὡς φωτεινὰ μετέωρα.

Τὰ ὄρη τῆς ὑπῆρξαν σχολεῖον πολέμου, ὅπου οἱ ἀρματωλοὶ καὶ οἱ κλέφται τῶν χρόνων τῆς δουλείας ἐγυμνάζοντο διὰ νὰ ἀποθοῦν τὰ στελέχη τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ Γένους. Αὐτὸ δὲ τὸ σάλπισμα τῆς ἐθνεγερσίας, ὅταν ἔφθασεν ἡ ὥρα, Θεσσαλὸς ἀπόστολος τὸ ἐσήμανεν, ὁ ἐθνομάρτυς Ρήγας ὁ Βελεστινλῆς.

Τὰ θούριά του ἀνεστήλωσαν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ οἱ λόγοι του ἐτόνωσαν τὴν ψυχὴν τῶν ραγιάδων καὶ τοὺς κατέστησαν ἱκανοὺς διὰ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας.

Ὡστε δὲν παρῆγε μόνον σίτον καὶ κριθὴν ἡ Θεσσαλία, ἀλλὰ καὶ ἥρωας καὶ μάρτυρας. Ἀπὸ τοῦ Ἰάσονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μέχρι τοῦ Παπαθύμνιου Βλαχάθα καὶ τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραίου, μία ἀτελεύτητος σειρὰ ἡρώων ἰδεολόγων, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς γῆς καταγομένων, ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Τὴν Θεσσαλικὴν συμμετοχὴν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς τελευταίας πενηκονταετίας τὴν γνωρίζετε πάντες. Τὰ Θεσσαλικά συντάγματα, οἱ Θεσσαλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλίται, πρῶτοι ἐν τοῖς πρώτοις ἠγωνίσθησαν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαετίαν διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Δυνάμεθα συνεπῶς ἀνθρώπιαστα καὶ ὑπερήφανα νὰ σταθῶμεν πρὸ τῶν ἱερῶν σκιῶν τῶν ἐνδόξων προγόνων, νὰ κλίνωμεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ καὶ νὰ εἴπωμεν: Τιμημένοι πρόγονοι! Διατηροῦντες εἰς τὴν ψυχὴν μας ὅλας τὰς Θεσσαλικὰς ἀρετάς, τὴν πολεμικὴν ἀλκὴν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, διεφυλάξαμεν καὶ θὰ διαφυλάξωμεν ἕσασαι τὴν μεγάλην κληρονομίαν σας ἀλώθητον.

— Ζήτω τὸ Ἔθνος. Ζήτω ἡ Θεσσαλία».

Τὴν δὴν Ὀκτωβρίου 1935 ἐσυνεχίσθησαν αἱ Ἐθνικαὶ Θεσσαλικάι ἑορταὶ ἐν Βόλῳ καὶ μετὰ τὴν τέλεισιν δοξολογίας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου. Οἱ ἐπίσημοι, ὁ κλῆρος, ὁ στρατός, τὰ σχολεῖα καὶ σύμπας ὁ λαὸς τοῦ Βόλου καὶ ὁ ἐκ τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου συρρεύσας, μετέβησαν εἰς τὴν παραλίαν Βόλου, ἐνθα ἀπὸ ἐξέδρας ἥτις ἐστήθη ἐμπροσθεν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου Γεωργίου Χατζηνικολάου ὁ κάτωθι ἐμπνευσμένος πανηγυρικός λόγος:

Σ. Κ. Β.

«Μετὰ τεσσάρων αἰώνων καὶ πλέον στυγνὴν δουλείαν ἀνέτειλε τέλος πρὸς 54 ἔτων καὶ διὰ τὴν δύσμοιρον Θεσσαλίαν ὁ ζωογόνος ἥλιος τῆς ἐλευθερίας.

Ὑστερον ἀπὸ μακρὰν ἐναγώνιον προσδοκίαν, ἀντήχησαν ἀπὸ ἀλαλαγμοῦς ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς οἱ πρότερον βουβοὶ καὶ ἀπονεκρωμένοι Θεσσαλικοὶ κάμποι, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίλαλος τῆς χαρᾶς διεχύθη ἀστραπιαίως ἀνὰ τὰ εὐγραμμά καὶ δασόφυτα Θεσσαλικά βουνά καὶ συνεκλόνησε τὰ ἀπάτητα λημέρια τῶν ἀθανάτων κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν.

Ἐσκήρτησαν εἰς τὰ ἀπροσπέλαστα κρησφύγετά των αἱ ἱεραὶ σκιαὶ τοῦ Βλαχάβα καὶ τοῦ Νικοτσάρα, τοῦ Μπουκουβάλα καὶ τῶν Κατσαντωναίων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων προμάχων τῆς Ἐθνικῆς ἐλευθερίας, οἱ ὅποιοι μέσα στὸ μαῦρο σκοτάδι τῆς σκλαβιάς ἐθράυσαν τῆς δουλείας τὰ δεσμά καὶ ἐξεπήδησαν πρῶτοι εἰς τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας. Αἱ Πιερίδες Μοῦσαι μετὰ θριαμβευτικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς ἀνέμελψαν γλυκύμολπον ὕμνον πρὸς τὴν ἐγκαθιδρυθεῖσαν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ αἰγλήεντος Θεσσαλικοῦ Ὀλύμπου θεάν Ἐλευθερίαν. Τὸ φαρμακερὸ καὶ μαῦρο τῆς δουλοσύνης δάκρυ, ποῦ ἄφθονο εἶχε χυθῆ ἀπὸ τὰ θολὰ μάτια τῶν Θεσσαλῶν, ἀπότομα ἐστείρεψε.

Ἡ σκλαβωμένη, ἡ πολυθασανισμένη Θεσσαλία ἀπετίνασσε τὸν ζυγὸν καὶ ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ τὸ γοητευτικὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας, ἐρρίπτετο εἰς τὴν θερμὴν ἀγκάλην τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν βιαίως τὴν εἶχεν ἀποσπάσει κατὰ τὸ τέλος τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ ἀγώνος ἡ σκληρὴ καὶ ἄκαρδη Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, ἡ ἀσπλάχνως διαχωρίσασα τοὺς ἡρωικοὺς ἐκείνους προγόνους μας εἰς ἐλευθέρους καὶ δούλους. Τὸ μεγάλο Θεσσαλικὸ δράμα ἐτελείωσε: δάκρυα πικρὰ αἰώνων ἐξηράνθησαν καὶ ὁ δακρύγελος ἀσυγκρατήτου χαρᾶς διεχύθη εἰς τὰς μαραμμένους ὀψεις τῶν Θεσσαλῶν. Ἀπειραρίθμων Θεσσαλῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ψυχαὶ ἐπτε-ρῦγισαν περιχαρεῖς καὶ ἀγαλλόμεναι διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ προαιωνίου οὐνείρου των.

Ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπειραρίθμου αὐτῆς στρατιᾶς τῶν Θεσσαλῶν μαρτύρων διαλάμπει φαίδρα καὶ ἀστραπηθόλος ἡ ἐπιβλητικὴ μορφή τοῦ ἐνθουσιώδους Βάρδου τῆς Ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου Ρήγα τοῦ Βελεστινλή, ὅστις ὑπῆρξεν ἀθλητὴς ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀθλητὰς καὶ ἥρωας ὑπὲρ πάντας τοὺς ἥρωας καὶ ὑπὲρ τοὺς μάρτυρας μάρτυς.

Παρά δὲ τὸν ἐμπνευσμένον ὕμνωδὸν τῆς Ἐθνικῆς ἐλευθερίας ἀκτινοβολεῖ ἐκ χαρᾶς καὶ ὑπερφηφανείας ἡ σεθασμία μορφή τοῦ μεγάλου Θεσσαλοῦ ἐθνεγέρτου Ἀνθίμου Γαζή, τοῦ ἀτρομήτου πρωταθλητοῦ καὶ ἀπαραμίλλου ὀργανωτοῦ τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ ἀγώνος.

Πέριξ δὲ τῶν δύο τούτων πρωταθλητῶν καὶ πρωτομαρτύρων τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ ἀγώνος διαγράφεται ὀνειρώδης καὶ ἀπείρως συγκλονιστικὴ ἡ μεγάλῃ εἰκὼν ὅλης τῆς ἀπειραρίθμου στρατιᾶς τῶν Θεσσαλῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων, οἵτινες μὲ ὕψωμένην τὴν κεφαλὴν χαιρετίζουν ἐλευθέραν πλέον τὴν προσφιλεῖ πατρίδα των, τὴν πολυπαθεῖ Θεσσαλίαν, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἐπότισαν μὲ ἄφθονον δάκρυ καὶ αἷμα.

Ἄλλ' ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θέαμα μεγαλειώδης καὶ γοητευτικὴ εἶναι ἡ φωτεινὴ ὀπτασία ἡ διαγραφομένη ὑπὲρ τὰς δασοφύτους κορυφὰς τῶν γραφικῶν Ἀγραφῶν. Ἐκεῖ ὑπὲρ τὰ ἐξακουσμένα Ἀγραφα ἐντὸς φωτεινῆς νεφέλης διελαύνουν αἰθήρια αἱ σκιαὶ χιλιάδων κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν προβάλλουσαι τὰ τουρκοφάγα καρυοφύλλια των καὶ πάλλουσαι θριαμβευτικὰ τὰ τυραννοκτόνα γιγατάνια των.

Προηγεῖται τῆς αἰθερίας στρατιᾶς ὁ μελάγχρους ἀρματωλὸς τῶν Ἀγραφῶν, ὁ λεοντόκαρδος Καραϊσκάκης, ὅστις μὲ τὸ ἀτέλειον βλέμμα του προσατενίζει θριαμβευτικὰ τὰ πλήρη φρικτοῦ μεγαλείου τρόπαια του ἐκ κεφαλῶν τῶν τυράννων, τὰ ὅποια ἔστησεν ὡς στρατάρχης τῆς Ρούμελης.

Μετὰ ἐξήκοντα χρόνια δακρύων καὶ αἱμάτων, θυσῶν καὶ ἀγώνων, πικριῶν καὶ βασάνων ἀντήχησαν καὶ ἀνὰ τὴν πολυθασανισμένην Θεσσαλίαν τὰ θοῦρια τῆς Νίκης καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσοι ἥρωες καὶ μάρτυρες ἐθυσίασθησαν.

Κατὰ τὰς ἡρωϊκὰς μάχας τῶν ἱερῶν μονῶν τῆς Ξενιάς καὶ τῆς Σουρβιάς, τοῦ Πλατάνου καὶ τῆς Βρυναίνης, τῆς Σέκλυζας καὶ τῆς Ματαράγκας καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὰς περιήμους μάχας, ποῦ διεξήχθησαν ἐπὶ τῶν φαλακρῶν καὶ ἀποκρήμνων βράχων τοῦ δοξασμένου Σαρακηνοῦ, ἐχύθη ἄφθονον τὸ Θεσσαλικὸν αἷμα καὶ ἐστήθησαν περίλαμπρα τρόπαια, μὴ ὑπολειπόμενα τῶν πανενδόξων τροπαίων τοῦ 21.

Ἄν ὁ ἀπαραμίλλος ἡρωϊσμὸς τῶν 113 λεοντοκάρδων ὀπαδῶν τοῦ Ἀνδρούτσου μετέβαλε τὸ πλινθόκτιστο χάνι τῆς Γραβιάς εἰς περίλαμπρο ἐρημοκκλησί τῆς Ἑλληνικῆς Δόξης, ἡ ἀφθαστὴ καὶ ἀνυπέρβλητη αὐτοθυσία καὶ αὐταπάρνησις 72 ἀτρομήτων προμάχων τῆς Θεσσαλικῆς ἐλευθερίας μετέβαλον τὸ ἀνίσχυρο καὶ κατερειπωμένο μοναστήρι τῆς Σουρβιάς εἰς ἀπόρρητο φρούριο, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οἱ γιγαντομάχοι ἐκείνοι ἀπέκρουσαν ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια τὰς λυσσώδεις ἐφόδους εἰκοσαπλασίων ἐχθρῶν καὶ τέλος ἀπῆλθον, ἀφοῦ διήλθον διὰ μέσου τῶν ἐχθρικῶν φαλαγγῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐνέσπειραν τὸν θάνατον.

Ἡ ἀκτινοβολία τῶν περιλάμπρων τροπαίων τοῦ Σαρακηνοῦ συνεκίνησεν ὄχι μόνον τὴν τότε ἀγωνιώσαν ἐθνικὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν σκληρόψυχον Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, ἥτις τέλος ἠναγκάσθη ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ νὰ διαλαλήσῃ μὲ ὅλον τὸ κύρος τῆς ὅτι οἱ Θεσσαλοὶ ἦσαν ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας. Τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν γιγαντομαχίαν ἐκείνην ἔστησαν περίλαμπρα τρόπαια καὶ ἔγραψαν διὰ τοῦ αἱματός των τὰς ἐνδοξοτέρας σελίδας τῆς Θεσσαλικῆς ἱστορίας.

Τὰ σεπτὰ ὀνόματα τοῦ Ἱερωνύμου Κασσαβέτη καὶ τοῦ Ζησίμου Μπασδέκη, τοῦ Ἰωάννου Καρτάλη καὶ τοῦ Νικολάου Ἀελοῦ, τῶν ἀδελφῶν Γαρέφη καὶ τῶν ἀδελφῶν Σταμούλη, τῶν Βελεντζαίων καὶ τοῦ Ἰσχομάχου, τοῦ Δημητρίου Τερτίπη καὶ τοῦ Γεωργίου Λαίου, τῶν ἀειμνήστων ἱατρῶν Κων. Ζαμανοῦδη καὶ Ζήσῃ Χατζηκητηλῇ, τοῦ μεγάλου Βρεττανοῦ φιλέλληνας Ὀγλ καὶ τῶν δύο ἐνδόξων ἡρωιδῶν τῆς Μακρυνίτης, τῆς γρηᾶς Σουΐπαινας καὶ τῆς νεαρᾶς Μαργαρίτας θὰ μένουν αἰώνιως χρυσοῖς γράμμασι χαραγμένα εἰς τὰς δέλτους τῆς Θεσσαλικῆς ἱστορίας καὶ θὰ

ἐνθυμίζουσαν ἀπαραιμίλους ἡρωϊσμούς καὶ ἄφθαστον αὐτοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν. Θὰ ἀκτινοβολοῦν αἰώνως ὡς φωτεινοὶ ἀστερισμοὶ αἱ ὥραιαι μορφαὶ τῶν ἀτρομήτων τούτων ἡρώων. Τὸ ὠραῖο πλουμιστὸν δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἀνεβλάσθησε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀφοῦ ἐποτίσθη μὲ ἄφθονον αἶμα, τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἀπὸ γνωστούς καὶ ἀγνώστους, ἀπὸ ὀνομαστούς καὶ ἀσήμους, ἀπὸ ὑπερηφάνους καὶ ταπεινούς. Ἡ μεγάλη θυσία ὧλων ἐξαίρει τὴν μορφήν κάθε ἀγωνιστοῦ τῆς Θεσσαλικῆς ἐποποιίας, ὥστε ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν τῶν ἐλευθέρων ἀπογόνων ν' ἀπευθύνεται ἴση καὶ ἀδιαίρετος πρὸς ὅλους.

Τελούντες σήμερον εὐλαστῇ μνημόσυνα εἰς τοὺς ὀρμητικούς καὶ ριψοκινδύνους ἐκείνους πολεμιστάς, οἵτινες μὲ τὰς γενναίας καὶ ὠραίας πράξεις τῶν ἐλάμπρυναν τὴν Θεσσαλικὴν ἱστορίαν, κλίνομεν γόνυ εὐλαθὲς πρὸ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῶν καὶ ἀποτίομεν τὸν εἰς αὐτοὺς ὀφειλόμενον φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης.

Εὐγενεῖς καὶ τιμημένοι νεκροί, τιμῶμεν τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν σας, θαυμάζομεν τὴν ὑπέροχον αὐτοθυσίαν σας, ἀλλὰ δὲν ταράσσομεν τὴν κόνιν τῶν ὁσίων σας.

Δὲν ζητοῦμεν νὰ ἐξομοιωθῶμεν μὲ σᾶς. Οἱ καιροὶ ἤλλαξαν ἡ πηγὴ τῆς ὁρμῆς πρὸς δημιουργίαν ἄλλων Ἡρακλείων σὰν τοὺς δικούς σας ἐστείρευσε τὸν αἰῶνα τὸν ἰδικόν σας, αἰῶνα ὠραίων ἀγώνων καὶ ἡρωισμῶν, ἀκολουθεῖ αἰὼν ἰδικός μας, αἰὼν εἰρήνης ἐπίσης μεγαλοπράγμονος.

Ἡρωϊκοὶ νεκροί, ἀπὸ τοὺς ἀθανάτους ἄθλους σας ζητοῦμεν ν' ἀντλήσωμεν θάρρος καὶ τονωθῶμεν εἰς ἔργα εἰρήνης καὶ εὐδαιμονίας ἐθνικῆς, κοινωνικῆς, ἀτομικῆς.

Ἀθάνονται νεκροί, δὲν κυριαρχοῦν πλέον οἱ ἰδικοὶ σας σκοποὶ, δὲν πτερυγίζουν πλέον γύρω μας τὰ ἰδικὰ σας ἰδανικά. Σκοποὶ, ἰδανικά, κατευθύνσεις ἤλλαξαν τώρα. Ἡ λόγχη ἔκαμε πλέον τόπον εἰς τὸ ἄροτρον. Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ πολέμου ἔκαμε τόπον εἰς ἕνα πατριωτισμὸν ἐθνικῆς ἐξυψώσεως πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ σκοποὶ μετεβλήθησαν, αἱ ἀρεταὶ αἵτινες χρειάζονται πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν, παραμένουν αἱ ἴδιαι εἶναι ἡ καρτερία, ἡ αὐτοπεποιθήσις, τὸ θάρρος.

Ὅσοι πιστεύουν ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν αἰωνιότητα, ἅς βροντοφωνήσουν, διὰ νὰ ἀκουσθοῦν εἰς τὰ πέρατα τῆς αἰμοθρέκτου Ἑλληνικῆς γῆς, ὅτι γρήγορα ἡ ἐλπιδοφόρος αἰθρία θ' ἀναλαμπῇ στὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα καὶ θὰ σαρώσῃ μαζί μὲ τὴν σκοτεινὴν οὐμύχλην καὶ τὰ νεφελώδη φαντάσματα τῶν ἀρρωστημένων ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευσιν ψυχῶν. Καὶ τότε τρίτον κατὰ τὴν τάξιν μεγαλειώδες θαῦμα, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὰ δύο προηγούμενα θαύματα ἐν τῇ μακραίῳ σειρᾷ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ στίβῳ τοῦ εἰρηνικοῦ σταδίου.

Ἄς εἰμεθα περὶ τούτου ἀκραδάντως πεπεισμένοι. Μᾶς τὸ ὑπόσχεται ἡ διάπυρος Ἑλληνικὴ φιλοπατρία, μᾶς τὸ ὑπόσχεται μὲ ἀκλόνητη πεποίθησιν ἡ ἐν τοῖς σχολείοις σπουδάζουσα ἐλπιδοφόρος Ἑλληνικὴ νεότης, τὸ ἀπαρασάλευτον αὐτὸ ἔρεισμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὄλαι αἱ χρησταὶ τοῦ ἔθνους μας ἐλπίδες στηρίζονται.

Μᾶς τὸ ὑπόσχεται ὅλη ἡ χρυσὴ Ἑλληνικὴ νεότης, ἡ ἀσάλευτὴ αὐτὴ ἐλπίς, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιώνεται ἀρραγὲς τὸ καλλιμάρμαρο καὶ πάμφωτο μέγαρον τῆς εἰρηνικῆς μεγαλουργίας τῆς Ἑλλάδος.

Φιλότατῃ νεότης, ἐλπίς χρυσή, μελέτα ἀπλήστως τῶν ἐθνομαρτύρων ἡρώων μας τὴν ἱστορίαν καὶ ἐνωτίζου τὰ σοφὰ διδάγματα τῶν μεγάλων προγόνων μας, τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν ἐκείνους εἰς ἀνυπέρβλητον μεγαλουργίαν καὶ ἀθάνατον δόξαν.

Μὴν ἀκούης τοὺς βλακώδεις ἀφορισμούς, τοὺς ὁποίους διασπείρουν αἱ νοσηραὶ διάνοιαι πρακτικῶν τινῶν δῆθεν καθοδηγητῶν τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Εἶναι ὑστεροβουλίας ἀποκυήματα. Εἶναι περίτεχνα δολώματα ἀποθλέποντα εἰς τὴν ἀποπλάνησιν καὶ τὴν καταστροφὴν σου.

Ἐλπιδοφόροι νεαροὶ βλαστοί, ἐνατενίσατε μετὰ σεβασμοῦ τὰ κατορθώματα τῶν προγενεστέρων γενεῶν καὶ ριγήσατε, συγκινηθῆτε.

Σκεφθῆτε καὶ ἐνθουσιασθῆτε, ἐνθυμηθῆτε καὶ διδασθῆτε.

Φανήτε Ἑλλήνων παῖδες, ἀντάξιοι τῶν παραδόσεων τῆς Ἑθνικῆς μας ἱστορίας.

Φανήτε ἀντάξιοι τῶν ἐθνικῶν μας ὀνείρων καὶ προσδοκιῶν.

Ἀναδειχθῆτε πιστοὶ θεματοφύλακες τῶν Ἑλληνικῶν ἡθῶν καὶ τῶν ἀγνῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων.

Μὴ χάσετε ποτὲ τὸ σφρίγος σας. Μὴ χάσετε ποτὲ τὸ θάρρος σας.

Μὴ λησμονήτε ποτὲ ὅτι ἡ τύχη βοηθεῖ μόνον τοὺς γενναίους καὶ ἀποφασιστικούς.

Βαδίζετε μὲ ἀκλόνητον βῆμα τὸν δρόμον τῆς μεγαλουργίας, ἥτις ὑπῆρξεν ἀείποτε ὁ μόνος σκοπὸς τῆς μεγαλοψύχου φυλῆς μας.

Ὁ Παρθενών, τὸ ἀκατάλυτον καὶ ἀκτινοβόλον αὐτὸ σύμβολον τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλουργίας, ἅς φωτίξῃ τὰ βήματά σας.

Ἐνστερνισθῆτε τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ἐθνικά μας ἰδανικά, ἵνα ἀναδειχθῆτε ἀληθεῖς ἀπόγονοι τῶν ἐνδόξων ἐκείνων προγόνων, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην τιμῶμεν σήμερον, καὶ ἀντάξια τέκνα τῆς μεγάλης, τῆς πανενδόξου, τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἡμέραν τῶν συγκλονιστικῶν ἀναμνήσεων καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, ἀποτίοντες ἐπιβεβλημένον φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀθανάτους ἥρωας καὶ τοὺς ἐνδόξους νικητάς, οἵτινες διὰ τῆς αὐτοθυσίας τῶν μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλευθερίαν, ἅς ἀνατείνωμεν ἐταστικὸν τὸ βλέμμα καὶ ἅς προσατενίσωμεν στοργικὰ τὴν γλυκεῖά μας Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα τῶν ἐθνικῶν μας πόθων καὶ ὀνείρων, παρακάμπτουσαν μὲ πένθιμον ὄψιν καὶ τρέμον βῆμα μίαν κρυσματώδη καμπὴν τῆς ζωῆς τῆς καὶ ἅς περικλείσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν γλυκεῖα καὶ γοητευτικὴ μορφή τῆς, ἵνα ὀγκωθῇ εἰς τὰ στήθη μας ἡ πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένη λατρεία καὶ ἐκτοπίσῃ ἀπὸ αὐτὰ κάθε ἀτομικὸ πόθο, κάθε ἀγενὲς συναίσθημα, κάθε ἰδιοτελὴ ὑπολογισμό.

Καλπάζοντες ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ πυργωμένου ἀτομικοῦ ἐγωῖσμοῦ μας, ἅς μὴ λησμονήσωμεν ποτὲ τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν σκληρῶς δοκιμαζομένην Ἑλλάδα ἄλλ' ἅς μᾶς συγκινοῦν βαθειὰ αἱ περιπέτειά τῆς, ἅς μᾶς πικραίνουν αἱ πικρίαι τῆς, ἅς μᾶς τρομάζουν οἱ κίνδυνοί τῆς.

Ἐνα μόνον ὄραμα ἅς κυριαρχῇ διαρκῶς εἰς τὴν συνείδησίν μας, τὸ γλυκὸ καὶ γοητευτικὸ ὄραμα τῆς αἰθερίας, τῆς τρισενδόξου, τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Ζήτω ἡ αἰωνία Ἑλλάς.

Ζήτω ὁ εὐγενὴς Θεσσαλικὸς λαός.

Ζήτωσαν αἱ ἐθνικαὶ πολεμικαὶ δυνάμεις».

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡ. ΚΑΙ ΛΑΟΓΡ. ΕΤ. ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Ἡ ἱστορία τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθημεν καὶ ζῶμεν, ἡ γνῶσις τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τοῦ λαοῦ τῆς ἰδιαίτερας μας Πατρίδος, μετὰ τοῦ ὁποῦ συνδεόμεθα διὰ τῶν ἱερῶν δεσμῶν τῆς κοινῆς καταγωγῆς, τῆς γλώσσης καὶ τῶν κοινῶν πατρίων ἐθίμων, ἔχει ὄχι μόνον ἀξίαν θεωρητικὴν, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν, ὥς γνωστόν, σκοποὺς ἐξυπηρετεῖ, ἀφορῶντας εἰς τὴν καθόλου κοινωνικὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος.

Ἡ μελέτη τῶν πολυτίμων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, τῶν μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων χρόνων, ἡ ἔρευνα τῆς γλώσσης, ἡθῶν καὶ ἐθίμων, τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν καὶ τεχνικῶν ἡμῶν προϊόντων καὶ τῶν ἀγνώστων διὰ διαφόρους λόγους σελίδων τῆς πατρίου ἱστορίας, ἀποτελεῖ στοιχειῶδες καθήκον τῶν τέκνων πάσης γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἐν Ἀθήναις διαμένοντες Θεσσαλοὶ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὑπὸ τοῦ πάντα τὰ φανέντα κρύπτοντος χρόνου ὁ ἀνυπολόγιστος ἀξίας ἱστορικός, ἀρχαιολογικός, λαογραφικός καὶ γλωσσικός πλοῦτος τῆς Θεσσαλίας, ὁ ὁσημέραι δυστυχῶς φθειρόμενος καὶ κινδυνεύων τελείως νὰ ἐξαφανισθῇ, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πάντων τῶν Θεσσαλῶν πρὸς τὴν ἰδιαίτεραν αὐτῶν Πατρίδα καὶ ὑπολογίζοντες ἐπὶ τῆς συνδρομῆς καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὐημερούντων ἐγγενῶν τῆς Θεσσαλίας τέκνων καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συνδρομῆς τοῦ κλήρου, τῶν ἐν γένει ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενων ἐπιστημόνων καὶ λογίων Θεσσαλῶν, ἱδρυσαν τὴν Ἱστορικὴν Ἀρχαιολογικὴν, Γλωσσικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἑταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν. Προέβησαν δὲ εἰς τὴν ἱδρυσιν τῆς ἐιρημένης Ἑταιρείας, διότι ἐγένοντο λίαν αἰσθηταὶ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὑποχρέωσις ὅπως καὶ οἱ Θεσσαλοὶ μὴ ὑστερήσωσι τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἀλλ' εἰσφέρωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ δύναμιν τὴν ὕλικήν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτῶν συνεργασίαν πρὸς περισυλλογὴν, διάσωσιν καὶ μελέτην τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ πολλαχοῦ ἀποκειμένων ἀνεκδότων, ἱστορικῶν ἐγγράφων, προφορικῶν παραδόσεων, παροιμιῶν, δημοτικῶν τραγουδιῶν, γλωσσικῶν φαινομένων καὶ ἰδιωμάτων ἐπαγγελματικῶν διαλέκτων καὶ ἐν γένει παντὸς στοιχείου δυναμένου νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διαφώτισιν καὶ ἐξήγησιν τῆς ἱστορίας τῆς Θεσσαλίας, τῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ τοῦ λαϊκοῦ καθόλου βίου τῶν Θεσσαλῶν καὶ προωρισμένου νὰ ἐπιχύσῃ ἅπλετον φῶς εἰς τὸ σκοτεινὸν παρελθὸν τῶν Ἑθνικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν κοινὴν Πατρίδα, νὰ ὑπεκκαύσῃ τὸν πρὸς μελέτην ζῆλον τῶν ἐπαϊόντων, νὰ διεγείρῃ τὸ ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἐνδιαφέρον τῶν τε συγχρόνων καὶ τῶν ἐπιγιγνομένων καὶ καταστήσῃ οὕτω συνειδητὴν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἰδιαίτεραν μας Πατρίδα Θεσσαλίαν, ἥτις κατὰ μὲν τὴν ἀρχαιότητα ἀπετέλεσε μίαν τῶν πρώτων καὶ ἀξιολογωτάτων κοιτίδων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐν τῶν οὐχὶ ἀσημάντων τμημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, ἀνδρουμένη, ὥς ἐλπίζομεν, σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ προσπαθῇ νὰ θησαυρίσῃ καὶ διασώσῃ εἰς τὰς σελίδας ἰδίου ἐκδοθησομένου περιοδικοῦ «ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», ἀναδημοσιεύουσα καὶ δημοσιεύουσα τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ, πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, διὰ ἑκτὸς τῶν καθαρῶς ἱστορικῶν μελετῶν, τὰς παροιμίας, τὰ γλωσσικά ἰδιώματα μετὰ τὰς φωνητικὰς ἀλλοιώσεις, τὰς γραμματικὰς μεταβολὰς καὶ τὴν συντακτικὴν αὐτῶν πλοκήν, θὰ ἐκδώσῃ βραδύτερον καὶ ἄλλα σχετικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημοσιεύσεως καὶ θὰ ἐπιχειρήσῃ συλλογὴν τῶν Θεσσαλικῶν δημοτικῶν ἀσμάτων, τῶν καλλίστων τούτων δημιουργημάτων τῆς λαϊκῆς φαντασίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμφανίζεται ζωντανὴ ἡ Θεσσαλικὴ ψυχὴ, διαγράφονται μετὰ ζωηρότητος ἀκραιφνεῖς οἱ χαρακτηριστὲς τῶν ἐξυμνουμένων προσώπων καὶ ἀπεικονίζεται κατὰ θαυμαστὸν τρόπον ἡ θαυμαστὴ ἐγγένεια καὶ ἡ εὐσέβεια, ἡ διάπυρος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπη καὶ ἡ λατρεία πρὸς τὰς καλλονὰς τῆς Θεσσαλικῆς φύσεως.

Ἐπίσης διὰ τῶν δημοσιευμάτων τῆς θὰ προσπαθῇ νὰ κάμῃ γνωστὰ εἰς τὸ Θεσσαλικὸν κοινόν, διὰ καταλλήλου ἐξιστορήσεως καὶ περιγραφῆς, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ μνημεῖα τῆς Θεσσαλίας, τὰ τε ἀρχαῖα, τὰ τῶν μέσων χρόνων καὶ τὰ νεώτερα.

Καὶ διαγωνισμοὺς θὰ διοργανώσῃ ἐν καιρῷ καὶ θραβεῖα θὰ ἱδρῇ πρὸς συγγραφὴν διηγημάτων καὶ ἱστορημάτων ἀναφερομένων εἰς τὰς γνησίας Θεσσαλικὰς λαϊκὰς παραδόσεις, βιογραφίαν τῶν ἀνδρῶν Θεσσαλῶν, οἵτινες ἔδρασαν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως καὶ πρὸς πραγμάτων τοῦ Ἑθνικοῦ ἰδεώδους καὶ οἵτινες διεκρίθησαν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ, στρατιωτικῷ καὶ πολιτικῷ βίῳ τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἐκτὸς τῶν περιγραφῶν τῶν ἡρωϊκῶν προσώπων θὰ λάβῃ πρόνοιαν νὰ δημοσιευθῶσι καὶ αἱ σωζόμεναι σχετικαὶ προκηρύξεις τῶν ἀρχηγῶν πρὸς τοὺς συμπολεμιστάς των κατὰ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας αὐτῶν, αἱ ἀποφάσεις τῶν δημογεροντιῶν, αἱ πατριωτικαὶ ἐν καιρῷ κινδύνου ἢ ἐν γένει σπουδαίων Ἑθνικῶν γεγονότων ἐπικλήσεις τοῦ κλήρου καὶ τῶν προϋχόντων τῆς Θεσσαλίας κλπ. πρὸς τοὺς ἑαυτῶν συμπολίτας.

Καὶ ἐκ τῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ ἐκ τῆς λαϊκῆς μουσικῆς θὰ φροντίσῃ νὰ περισυλλέξῃ καὶ περισώσῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀξίον λόγου καὶ δύναται νὰ διαφωτίσῃ καὶ ἐρμηνεύσῃ τὴν Θεσσαλικὴν ψυχὴν.

Ἡ Ἑταιρεία θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος μας, λεύκωμα μετ' ἱστορικὰ ἐγγραφα καὶ μονογραφίας ἀναφερομένας εἰς τὴν συμβολὴν τῶν Θεσσαλῶν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων συνάγεται, ὁ σκοπὸς τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν εἶναι πολὺ εὐρύς, ἐπιστημονικός ἅμα καὶ ἐθνικός. Τὸ ἔργον εἶναι βεβαίως πολὺ δυσχερές, τώρα μάλιστα κατὰ τὰ πρώτα βήματα τῆς Ἑταιρείας, δὲν ὑπάρχει ὅμως καμμία ἀμφιβολία, ὅτι πάντες οἱ δυνάμενοι Θεσσαλοὶ, οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς Θεσσαλίας, καταλλήλως καθοδηγούμενοι, θὰ περισυλλέξωσι, θὰ διασώσωσι καὶ θὰ ἐρμηνεύσωσι τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος πνευματικοὺς τῆς ἰδιαίτερας μας Πατρίδος θησαυροὺς καὶ θὰ καταστήσωσι οἱ φιλότιμοι, ἐνθουσιώδεις καὶ ἀκαταπνήστοι ἐργάται, οἱ μέλλοντες νὰ φέρωσιν εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξάμενον δύσκολον μὲν ἀλλὰ μέγα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς δόξης τῆς Θεσσαλίας ἔργον.

Ἀθήναι 1929.

Η ΕΠΙΚΟΣΑΜΕΛΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑ

Ὁ Πρόεδρος
Δημήτριος Κ. Τσποτός

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Σωκράτης Κ. Βαμβάκος

Γεώργιος Φιλάρετος, Ἀλέξανδρος Κασσαβέτης, Μιλτιάδης Δάλλας, Νικόλαος Καπετανάκης, Ἀχιλλεὺς Τζάρτζανος, Θωμᾶς Μαλαβέτας, Κωνστ. Παπαλεξάνδρου, Πολύμερος Μοσχολίτης, Γεώργιος Ροδόπουλος, Γεώργιος Ζούκης, Ἀπόστολος Παπασικονόμου, Γεώργιος Νούλης, Δημήτριος Ἡρακλείδης, Ἰωάννης Κοσμαδόπουλος, Δημήτριος Πολυμέρης, Κωνστ. Χατζηαργύρης, Ἀντώνιος Μανούσης, Ζήσιμος Λιβανός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Κ. ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἐξ Ἀγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας, Γεν. Γραμματεὺς αὐτῆς καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος καὶ ὅλων τῶν τμημάτων τῆς Ἑταιρείας. Συγγραφεὺς ἱστορικῆς πραγματείας περὶ τοῦ χωρίου «Ἅγιος Λαυρέντιος» τοῦ Πηλίου. Διευθύνει τὸ Δελτίον τῆς Ἑταιρείας «Θεσσαλικά Χρονικά» καὶ εἶναι ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος τόμου.

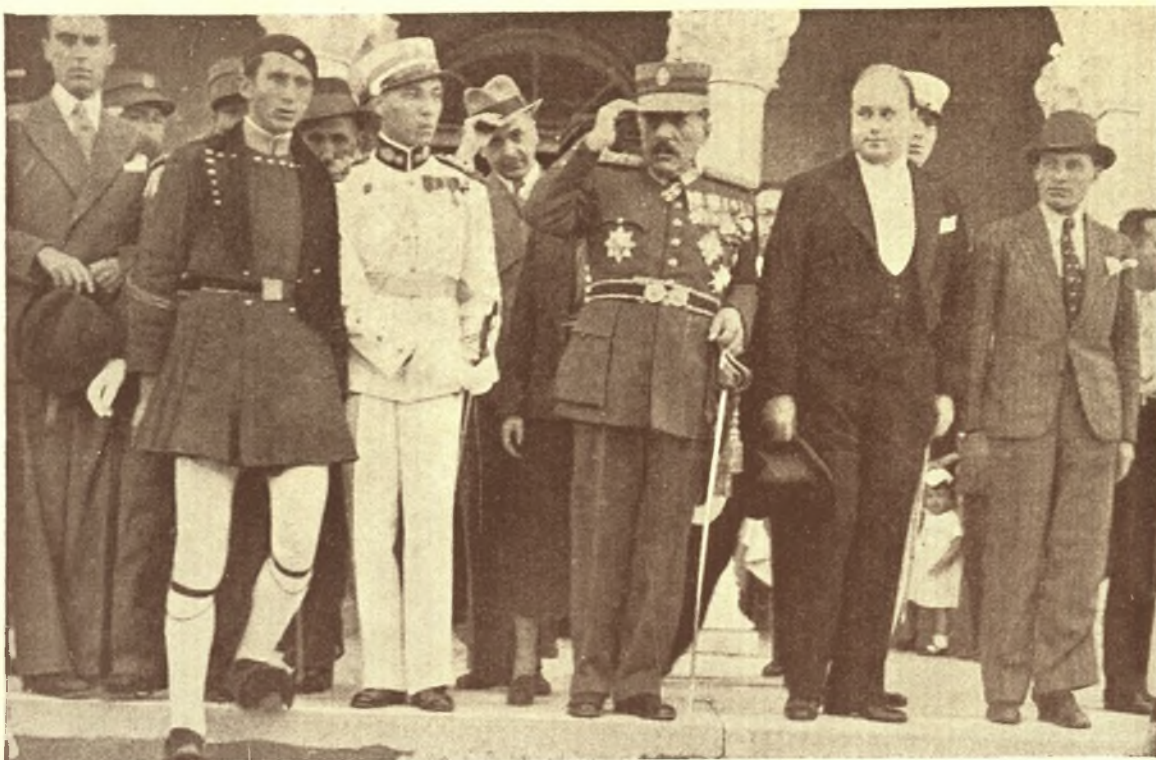

Λάρισα 29 Σεπτεμβρίου 1935: Μετά την τέλεσιν δοξολογίας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Λαρίσης, "Ἅγιος Ἀχίλλειος, παρέλασις πρὸ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικθέντος εἰς Λάρισαν διὰ τὰς ἑορτὰς προτύπου Τάγματος Εὐζώνων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Τρίκκαλα 1 Ὀκτωβρίου 1935 : Ὁ Στρατηγὸς Νικόλαος Κ. Σπυρόπουλος ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν καταθέτει δάφνινον στέφανον εἰς τὸ ἥρωον τοῦ 5ου Πεζ. Συντάγματος προσφωνῶν καταλλήλως.

Λάρισα 29 Σεπτεμβρίου 1935: Μετά την τέλεσιν δοξολογίας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ τῆς Λαρίσης. Οἱ ἐπίσημοι μέ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Γεώργιον Κονδύλην ἐξέρχονται τοῦ Ναοῦ.

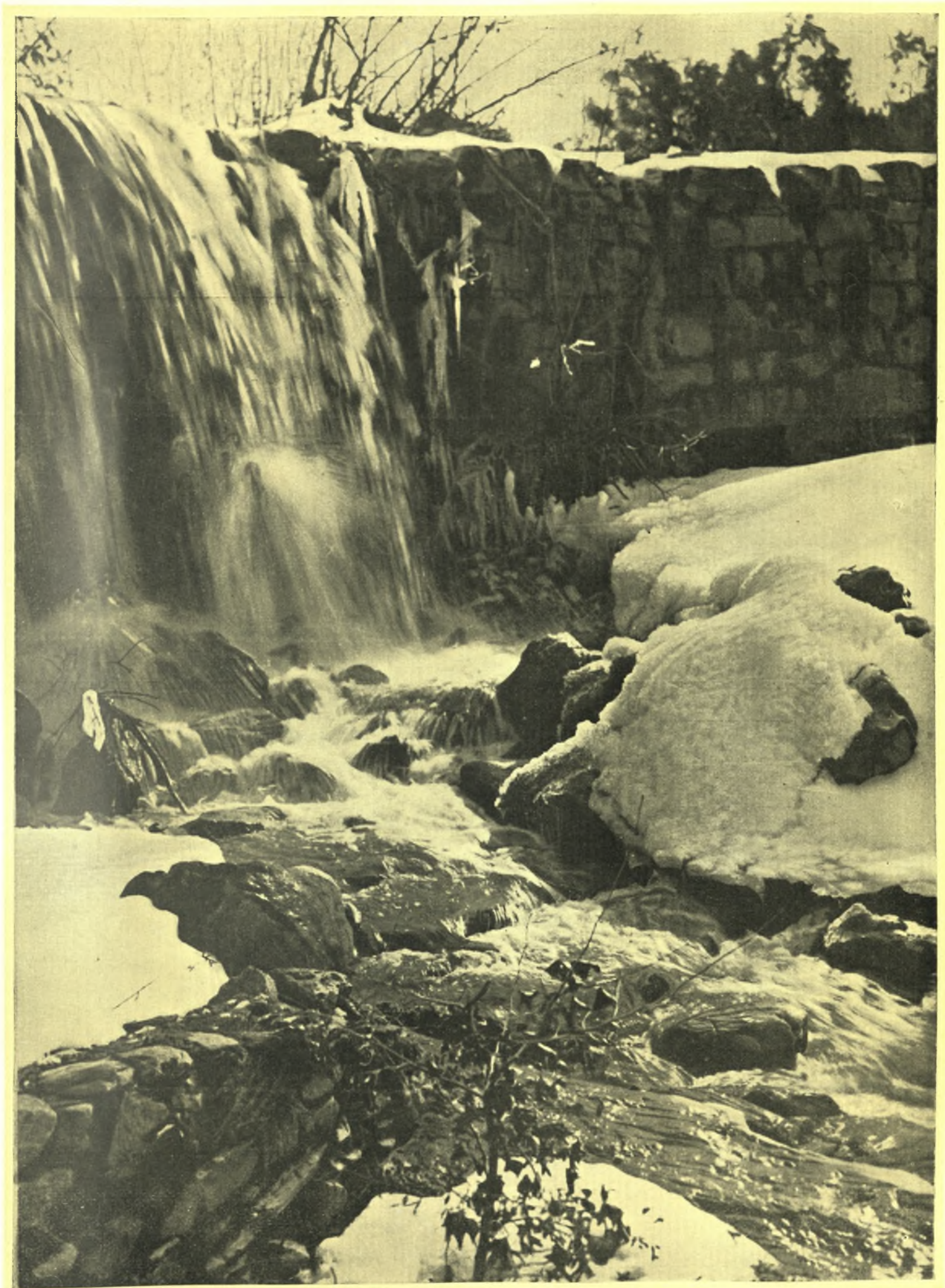
ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Τρίκαλα 1 Ὀκτωβρίου 1935: Ὁ Δήμαρχος Τρικκαίων Θεοδόσιος Θεοδοσόπουλος, ὡς πρῶτος πολίτης τῆς πόλεως Τρικκάλων, καταθέτει δάφνινον στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Δήμου εἰς τὸ ἥρῳον τοῦ 5ου πεζικοῦ Συντάγματος προσφωνῶν καταλλήλως.

ΒΟΛΟΣ : ΓΡΑΦΙΚΟ ΔΡΟΜΑΚΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑΡΙΑ

ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ ΒΟΛΟΥ ΕΝΑΣ ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΤΑΡΑΚΤΗΣ

ΛΑΡΙΣΑ : ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ : Η ΛΙΘΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΗΘΑΙΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ : ΜΙΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΠΗΓΕΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ ΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΗΘΑΙΟΥ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΕΝΤΖΑΣ

Υφυπουργός του Υπουργείου Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας. Έγεννήθη εις τὰ Φιλιατρά καὶ ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια γράμματα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα. Σπουδάζας εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὰ νομικὰ ἥσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου εὐδοκίμως εἰς τὰ δικαστήρια Κυπαρισσίας. Νεώτατος δὲ πολιτευθεὶς ἐξελέγη δις

ΚΩΣΤΗΣ Ι. ΜΠΑΣΙΑΣ

Έγεννήθη εἰς Σύρον τῷ 1901. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ ἀπὸ τοῦ 1919 εἰσήλθεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Ἐξέδωκε διάφορα περιοδικὰ καὶ συνέγραψε διάφορα διηγήματα καὶ θεατρικὰ ἔργα. Τῷ 1930 διορίσθη Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου καὶ ἤδη εἶναι διευθυντὴς τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν παρὰ τῷ Υπουργείῳ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐνίσχυσε τὰς προσπάθειάς τῆς Ἐταιρείας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΨΑΣ

Ἕλλην παιδαγωγός. Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν γενόμενος, συνεπλήρωσε βραδύτερον, ὡς ὑπότροφος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὰς φιλοσοφικὰς καὶ παιδαγωγικὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ. Ἐπανελθὼν ἐκείθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διορίσθη τὸ πρῶτον διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου Λαρίσης καὶ μετ' ὀλίγον τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου. Κατὰ τὸ 1917 ἐ χρημάτισε πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἀπὸ τοῦ 1931 εἶναι πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Έγεννήθη εἰς Ἀργαστὸλιον καὶ ἐπεράτως τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀργαστολίου. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, προσελήφθη κατόπιν διαγωνισμοῦ τῷ 1910 εἰς τὸ Υπουργ. Παιδείας. Ἀνελθὼν δὲ μετ' εὐδοκίμων σταδιοδρομίαν τὰς διαφόρους βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας, ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἤδη διευθύνει τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν. Ἐπὶ ἐξάμηνον δὲ ἀπεστάλη εἰς Εὐρώπην πρὸς μελέτην τῶν ἐκεῖ κρατούντων συστημάτων. Συγγραφεὺς κλπ.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΛΕΦΑΣ

Έγεννήθη ἐν Ἀρτῇ. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Διορισθεὶς εἰτα εἰς τὸ Υπουργεῖον Παιδείας ἀνῆλθε τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας του προαχθεὶς εἰς Διευθυντήν. Ὑπῆρξεν ἡ νομοθετικὴ ψυχὴ τοῦ Υπουργείου, τὴν ὁποίαν ἐσεβάσθησαν δλαὶ αὐτὸ ἐπελθεῖν καὶ μεταβολαὶ διὰ τὸ μείλιχον τοῦ χαρακτήρος, τὴν μεγάλην του εὐστροφίαν καὶ τὴν γνῶσιν ὅλων τῶν νημάτων τῆς ὑπηρεσίας. Ἐξυπηρέτησε πάντοτε προθύμως τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρείας. Ἀπέθανεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας τῷ 1939.

βουλευτῆς. Πρὸ ἔτους ἐκλήθη εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τοῦ Ἀὐτονομ. Στάφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ. Ἐσχάτως δὲ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ διεύθυνσις τοῦ Υπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας με τὸν βαθμὸν Γενικοῦ Γραμματέως. Ἢδη προϊστάται τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου ὡς ὑφυπουργός, πλήρης δραστηριότητος καὶ διαθέσεως πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς Ἐθν. Παιδείας.

